

Cijenjeni fra A.,

Ispričavam se na izostanku žurnog odgovora.

Naime, mi (mislim na Hrvatski uljudbeni pokret), kao udruga za zaštitu ljudskih prava, imamo i "malih" zadaća, koje nam i te kako oduzimaju vrijeme.

Tako,

* Nastojimo pomoći Ejubu Čandiću (sada) iz Velenja, koji je u Sloveniji i dalje građanin četvrtoga reda, iako je ovdje izrodio, odhranio i oškolovalo djecu. Izdat ćemo knjigu, koju upravo dovršava. o njegovu tužnom i napornom životopisu.

* Nastojimo pomoći Cvijetinu Kitiću, rođenom 1969. u Posavskim Podgajcima, koji unatoč tomu ne uspijeva dobiti hrvatsko državljanstvo. Naš veleposlanik u Sloveniji (Dr. Svjetlan Berković - dakako – diplomat iz YU režima) odbio je o tome razgovarati, a njegova savjetnica je izjavila da samo pravimo probleme. Nije nas htio primiti na razgovor ni srbski veleposlanik u Ljubljani, a njegova savjetnica g-đa Peruničić nam je rekla, da je to naš problem, jer da oni nemaju nikakve sveze s osobama rođenim u (vjerojatno: ustaškoj) Hrvatskoj, pa bili i Srbi.

* Nastojimo pomoći i Diani Ćuk (pomoglo bi joj i Vaše pismo), koju su strpali u Psihijatrijsku bolnicu Jankomir u Zagrebu, a vjerojatno su joj u glavu ugradili i nekakav čip, protiv njene volje. Hvala Bogu, dobili smo pismo od ravnatelja bolnice, koji nam je obećao istražiti slučaj. (Šaljem Vam njezinu ispovijest, rekao bih čak: ispovijed).

I tako dalje.

* * *

Vi ste zacijelo pametan čovjek. Ne dvojim i dobronamjeran.

Milostiv. Ali, i čovjek.

Biti čovjek, znači moći biti i u zabludi.

Posebno u zabludi glede (ne)dostupnih - informacija.

Ta Bog postoji, jer postoji, a ne zbog toga što mi vjerujemo da postoji.

Ja Jesam!

Koliko god je važna vjera u Boga, ne manje je bitna i spoznaja o Bogu. Zato smo, unatoč vjeri, imali čast upoznati njegova Sina i čuda koja je činio. Pa i danas.

Vjera nam, dakako, uvijek pomože, ali nije ona odlučujuća za istinu i zbilju: Bog postoji. On je naš Stvoritelj i Zaštitnik.

* * *

Smeta me, razumije se, izostanak istine.

Razgovarao sam jučer, ovdje u Brežicama, s visokim slovenskim policijskim inspektorom (uz to mr.sc.!) na temu aktualnih hrvatskih prilika. U prvom redu s obzirom na stajališta i ponašanje hrvatskih nacionalista u odnosu na Europsku Uniju.

Što sam mogao reći, do li istinu.

* * *

Hrvatski uljudbeni pokret je jedna od tih nacionalnih (zašto ne, rekao sam: nacionalističkih) skupina, koja se bori za obnovu NDH. Ne vidimo u tome ništa nelegalno i suprotno načelima na kojima počiva EU.

Uostalom, pohvalio sam mlade Slovence, koje sam na Tromostovju u Ljubljani imao prilike slušati, kako gromko ističu: "Mi Slovenci!"

Šteta što nešto slično ne čujemo u Zagrebu.

Ali, uvijek, istina.

* * *

Hrvatski uljudbeni pokret je legalan društveno-politički ustroj. Utemeljeni smo 22. prosinca 2002. Registrirani smo 18. veljače 2003. Radimo po odobrenom statutu, gdje se posebno ističe skrb o hrvatskom narodu i o očuvanju njegovih vrednota.

Da, 2009. SUBNOR je tražio zabranu Hrvatskog uljudbenog pokreta, ali u tome nije uspio. (Vidite, niste jedini, kojemu ne paše HUP.) Kao razlog za to, uz ostalo, naveli su naše javne prosvjede pred kućama Josipa Manolića i Stjepana Hršaka, notornih jugo-komunističkih ubojica, pod okriljem Ivana Krajačića - Steve (onoga što je dovezio morsku vodu - prema slovenskom novinstvu - u svoj zagrebački bazen), te osobito okolnost što smo (dakako: javno i uz redarstvenu nazočnost) 26. prosinca 2009. proglasili Trg Dr. Ante Pavelića i Spomen područje NDH u središtu Zagrebu. Zamislite što smo se usudili učiniti!

Kao da je to, protuzakonito!

Svašta!

* * *

Zamjerate Poglavniku da je "prodao" Talijanima Dalmaciju i Istru. Smatrate, valjda, da je bilo predugo čekati 2,5 godine (10.4.1941.- 9.9.1943, - Predsjedništvo partizanskog ZAVNOHa, ne i sam ZAVNOH, navodno je slično odlučilo 20.10.1943.), ali Vam ni malo ne smeta što je Dr. Franjo Tuđman čekao 4 (Knin), odnosno 6 godina (Vukovar).

Ne primjećujete ni to što je Poglavnik branio (pa i obranio) granicu na Drini. Jer, to bi kao bila njegova ekstrema nacionalistička, pa i fašistička, osvajačka politika.

Pa, kad je tako, onda to usporedite sa sljedećim navodom iz knjige Dragovana Šepića (tajnika bana Ivana Šubašića): "Vlada Ivana Šubašića", u kojoj stoji i ovo.

"Držanje srpskih stranaka navodilo ga je na zaključak da se **Srbi teško mire s priznanjem onoga što su Hrvati postigli Sporazumom,...**" (od 26.8.1939. - m.o.) "**Britanska vlada bila je duboko razočarana Jovanovićevom vladom i željela je njezinu promjenu.**"

"**Glavni problem ipak je i dalje ostao kako pomiriti suprotna gledišta Srba i Hrvata u vladi i omogućiti njihovu suradnju na zajedničkom jugoslavenskom programu koji će ostati ne samo na riječima nego će se provoditi i u vladinoj praksi u inozemstvu i u zemlji.**"

"Ambasador Rendel posljednjih je mjeseci ispitivao **gledišta Srba i Hrvata s obzirom na jednu zapreku za sporazum koja mu se činila veoma važna, a to je pitanje buduće granice između srpske i hrvatske federalne jedinice.** Kao što je već spomenuto, on je još 9. ožujka zamolio Krnjevića da ga detaljno izvijesti **kakve granice traži Mačekova stranka "za bilo koju novu Hrvatsku koja bi se eventualno mogla stvoriti"**. (A tobože nam Tito osigurao federalnu RH. - o.m.) "Krnjević je vrlo dugo čekao s odgovorom: **tek je 11. lipnja odgovorio Rendelu iscrpnim memorandumom od devet stranica.**" (1943. - m.o.)

["Hrvatska bi trebala obuhvatiti one teritorije gdje većina stanovništva želi biti uključena u Hrvatsku" i, "polazeći od tog načela, koje je postalo 'credo' hrvatskog naroda", HSS traži za Hrvatsku:

1. Trojednu Kraljevinu Hrvatsku-Slavoniju-Dalmaciju i Bosnu-Hercegovinu;

2. Zapadni dio Vojvodine do slijedeće linije: od istočne granice grada Subotice na sjeveru do granice sreza Bačka Palanka — Novi Sad na Dunavu;

3. Južnu i središnju Istru do linije: rijeka Dragonja - mjesto Šapjane - granica Hrvatske s istarskim otocima Cres, Lošinj Mali i Lošinj Veliki, kao i dalmatinske otoke Lastovo i Palagruž; što se tiče gradova Rijeka i Zadar, Hrvatska seljačka stranka ih smatra kao sastavni dio Hrvatske odnosno dalmatinskog teritorija."]

"Krnjević napominje da osim narodne volje postoji i **mnogo drugih razloga** za uključenje spomenutih teritorija u Hrvatsku.

Posebno se zadržavajući na **Bosni i Hercegovini, ističe da geopolitički Bosna sačinjava cjelinu s Dalmacijom, ekonomski gravitira prema Hrvatskoj i Dalmaciji i s njima je prometno tijesno povezana.**

Zatim se poziva na to da su **predstavnici srpskih stranaka i Srbije priznali tu povezanost Bosne s Hrvatskom i Dalmacijom** u nekoliko "svečanih akata" koji imaju ustavni karakter, na prvom

mjestu u **Srpsko-hrvatskom sporazumu od 26. kolovoza 1939.** na osnovi kojega je bila formirana vlada Sporazuma. "

" ... srpske grupe u opoziciji, zajedno s predstavnicima vojske koja je izvršila državni udar 27. ožujka 1941, **izjavile da položaj Banovine Hrvatske neće biti izmijenjen tim udarom**, a na početku svibnja 1941. u vladinoj se izjavi kaže da se nakon udara od 27. ožujka **nije izmijenilo ništa što se tiče Srpsko-hrvatskog sporazuma, i da će on biti jedan od političkih temelja države.**"

"Što se tiče zapadne Vojvodine, Krnjević kaže da **u njoj prevladava hrvatski element i da je Subotica najveći hrvatski grad poslije Zagreba.**"

[Rendel je 11. lipnja izvijestio Howarda o Krnjevićevu memorandumu i napomenuo: "To je svakako pretjeran zahtjev", ali **zadovoljava** jer "**ne ide dalje od Drine, ...**"] (Tako Englezi, navodni hrvatski neprijatelji. - o.m.) Moje stajalište na tu temu moći ćete pročitati u "Državi Hrvatskoj" br. 15 (za ožujak 2012.) u mom članku: "Hrvatske zemlje".

Sve najbolje, uz Krista i sv. Antu.

Dr. sc. Tomislav Dragun

PS -

Ovo je javno pismo, slobodno za objavu.